

การดำเนินการผู้ป่วยนิติจิตเวชและยาเสพติด

การดำเนินการผู้ป่วยนิติจิตเวชและยาเสพติด

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

นายแพทย์วรท ลำไย
นายแพทย์เชี่ยวชาญ
โรงพยาบาลจิตเวชนครพนมราชนครินทร์

เนื้อหาสำคัญ

- พระราชบัญญัติ สุขภาพจิต พ.ศ.2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562
สู่การบังคับใช้
- กฎหมายยาเสพติดฉบับใหม่และการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

- เข้าใจกระบวนการการดำเนินการผู้ป่วยนิติจิตเวช และสามารถนำใช้
- เข้าใจกระบวนการดูแลผู้ป่วย ตามกฎหมายยาเสพติดฉบับใหม่

ทำไมเราต้องมีพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551

สิทธิผู้ป่วย

- ต้องได้รับการรักษา
- ต้องได้รับการคุ้มครอง

มีแนวปฏิบัติไปในทางเดียวกัน

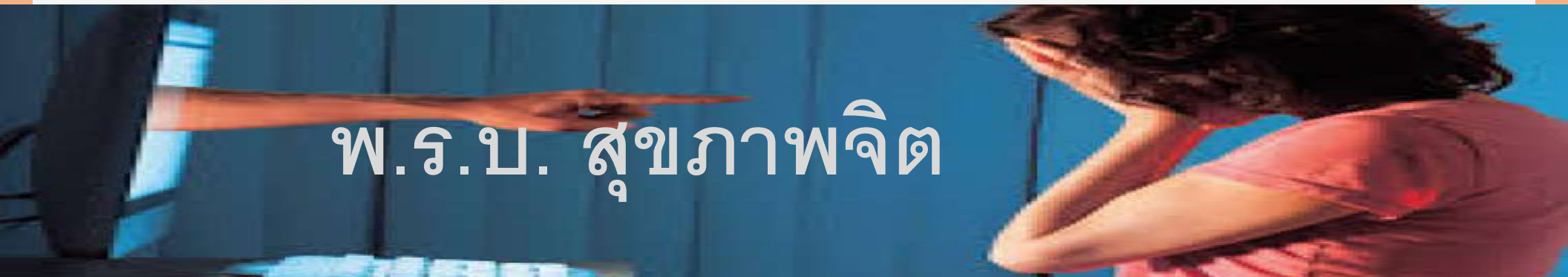
ผู้ปฏิบัติได้รับการคุ้มครอง

เจตนาารมณั

- คัดครองสิทธิผู้ป่วยให้ได้รับการบำบัดรักษาตามมาตรฐานทางการแพทย์ และฟื้นฟูสมรรถภาพ
- คัดครองสังคมจากอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นจากผู้ที่มีความผิดปกติทางจิต
- ผู้ป่วยได้รับการคัดครองจากการเผยแพร่ข้อมูลใดๆ ในสื่อทุกประเภท ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายของผู้ป่วยและครอบครัว

พ.ร.บ. สุขภาพจิต

กระบวนการดูแล 5 มิติสุขภาพ

ด้านส่งเสริมสุขภาพจิต

ด้านการป้องกันและ
ควบคุมปัจจัยที่คุกคาม
สุขภาพจิต

ด้านการปกป้อง
คุ้มครองสิทธิผู้ป่วย
ผู้ดูแล และสังคม

องค์ประกอบ
5 มิติ

ด้านการบำบัดรักษา
ทางสุขภาพจิต

ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ

ประเด็นสำคัญ

- 1 การบังคับใช้และนิยามศัพท์
- 2 คณะกรรมการ
- 3 สิทธิผู้ป่วย
- 4 การบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต
- 5 การอุทธรณ์
- 6 พนักงานเจ้าหน้าที่
- 7 บทกำหนดโทษ

การบังคับใช้

พ.ร.บ.สุภาพจิต พ.ศ. 2551

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2551
มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2551

พ.ร.บ. สุภาพจิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562

ประกาศใช้ วันที่ 16 เมษายน 2562
มีผลบังคับใช้ วันที่ 15 กรกฎาคม 2562

นิยามศัพท์

“สุขภาพ” = สุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ
(ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญาและทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล)

“สุขภาพจิต” = สุขภาวะทางจิตใจ ซึ่งเชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุลกับสุขภาวะทางกาย ทางปัญญา และทางสังคม

“ความผิดปกติทางจิต” = อาการผิดปกติของจิตใจที่แสดงออกมาทางพฤติกรรม อารมณ์ ความคิด ความจำ สติปัญญา ประสาทการรับรู้ หรือการรู้เวลา สถานที่ หรือบุคคล รวมทั้งอาการผิดปกติของจิตใจที่เกิดจากสุราหรือสารอื่นที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

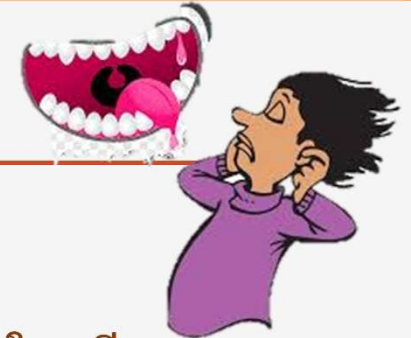

นิยามศัพท์

- “แพทย์” = ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม
- “จิตแพทย์” แพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาจิตเวชศาสตร์หรือสาขาจิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น
- “พยาบาล” ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

นิยามศัพท์

“ผู้ป่วย” = บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตซึ่งควรได้รับการบำบัดรักษา

“ผู้ป่วยคดี” = ผู้ป่วยที่อยู่ระหว่างการสอบสวน ใต้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาในคดีอาญา ซึ่งพนักงานสอบสวนหรือศาลสั่งให้ได้รับการตรวจ หรือบำบัดรักษารวมทั้งผู้ป่วยที่ศาลมีคำสั่งให้ได้รับการบำบัดรักษาภายหลังมีคำพิพากษาในคดีอาญาด้วย

“ผู้รับดูแลผู้ป่วย” = บิดา มารดา บุตร สามี ภริยา ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นใด ที่รับดูแลหรืออุปการะผู้ป่วย

“ภาวะอันตราย” = พฤติกรรมที่บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตแสดงออกโดยประการที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของตนเองหรือผู้อื่น

นิยามศัพท์

- “ความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา” = สภาวะของผู้ป่วยซึ่งขาดความสามารถในการตัดสินใจให้ความยินยอมรับการบำบัดรักษาและต้องได้รับการบำบัดรักษาโดยเร็วเพื่อป้องกันหรือบรรเทามิให้ความผิดปกติทางจิตหรือความรุนแรงหรือเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วย หรือบุคคลอื่น
- “การบำบัดรักษา” หมายความว่า รวมถึง การดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยทางการแพทย์และทางสังคม (การรักษา เยียวยา แก้โรค บรรเทา)
- “สถานบำบัดรักษา” = สถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิตที่รัฐมนตรีประกาศ
- กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการ

มี 3 ระดับ คือ

1

คณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ

- ประธาน = นายกรัฐมนตรี/รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย
- รองประธาน = รมว.สธ.
- กรรมการ = ปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง ฯลฯ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- ผู้แทนองค์การเอกชน 4 คน
- ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาต่างๆ จำนวน 6 คน
- เลขาธิการ = อธิบดีกรมสุขภาพจิต

หน้าที่ 1. กำหนดนโยบายและมาตรการต่างๆ

2. วางหลักเกณฑ์การปฏิบัติต่างๆ ให้สถานพยาบาลและสถานบำบัดรักษาปฏิบัติ

2

คณะกรรมการอุทธรณ์

ประธาน = อธิบดีกรมสุขภาพจิต
กรรมการ = ผู้แทนองค์ภาคีภาคเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิ
เลขานุการ = รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต หรือหัวหน้าสถานบำบัดรักษา

หน้าที่

พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของ
คณะกรรมการสถานบำบัดรักษา

3

คณะกรรมการสถานบำบัดรักษา

ประธาน = จิตแพทย์
กรรมการ = แพทย์ 1 คน
พยาบาลจิตเวช 1 คน
นักกฎหมาย 1 คน
นักจิตวิทยาคลินิกหรือ
นักสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ 1 คน
หน้าที่

1. ตรวจวินิจฉัยประเมินอาการและออกคำสั่งการบำบัดรักษา
2. ประเมินอาการเป็นระยะ เพื่อพิจารณาขยายเวลาการบำบัดรักษา

สิทธิผู้ป่วย

1

ได้รับการบำบัดรักษาตามมาตรฐานทางการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

2

ได้รับการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยไว้เป็นความลับ เว้นแต่ มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เปิดเผยได้

3

ได้รับการคุ้มครองจากการวิจัย

4

ได้รับการคุ้มครองในระบบประกันสุขภาพและประกันสังคม และระบบอื่นๆ ของรัฐ อย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

5

การเผยแพร่ข้อมูลใดๆ ทางสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่ออื่นใด ต้องไม่ทำให้เกิดความเสียหายของผู้ป่วยและครอบครัว

สิทธิผู้ป่วย

- ม. 16 ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของผู้ป่วยในประการที่น่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ป่วย

- เว้นแต่

- 1 ในกรณีที่เกิดอันตรายต่อผู้ป่วย หรือผู้อื่น
- 2 เพื่อความปลอดภัยของสาธารณชน
- 3 มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย

ม.16/1 ได้รับการคุ้มครองจากการเผยแพร่ข้อมูลใดๆ ทางสื่อทุกประเภท

ม. 17 การบำบัดรักษาโดยการผูกมัดร่างกาย

การกักบริเวณ หรือแยกผู้ป่วย **กระทำไม่ได้**

ยกเว้น มีความจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายต่อผู้ป่วยเอง ผู้อื่น หรือทรัพย์สิน โดยต้องอยู่ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดของผู้บำบัดรักษาตามมาตรฐานวิชาชีพ

ม. 19 **การทำหมัน**ผู้ป่วยจะทำได้ เว้นแต่ ผู้ป่วยให้ **ความยินยอมเป็นหนังสือ**

➤ กรณีผู้ป่วยอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ หรือขาดความสามารถในการตัดสินใจ

✓ ให้มีผู้ให้ความยินยอมแทน

การบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

ผู้ป่วย

หลักความยินยอม

มาตรา 21 การบำบัดรักษาจะกระทำต่อเมื่อผู้ป่วยได้รับการอธิบายเหตุผลความจำเป็นในการบำบัดรักษา รายละเอียดและประโยชน์ของการบำบัดรักษาและได้รับความยินยอมจากผู้ป่วย เว้นแต่เป็นผู้ป่วยตามมาตรา 22

ถ้าต้องรับผู้ป่วยไว้ในสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา ความยินยอมตามวรรคหนึ่งต้องทำเป็นหนังสือ และลงลายมือชื่อผู้ป่วยเป็นสำคัญ

ในกรณีที่ผู้ป่วยมีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ หรือขาดความสามารถในการตัดสินใจให้ความยินยอมรับการบำบัดรักษา ให้คู่สมรส ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือผู้ซึ่งปกครองดูแลบุคคลนั้นแล้วแต่กรณี เป็นผู้ให้ความยินยอมตามวรรคสองแทน

การบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

บังคับบำบัด

มาตรา 22 บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้บุคคลที่**ต้อง**ได้รับการบำบัดรักษา

(1) มีภาวะอันตราย

- พฤติกรรมที่แสดงออกโดยความผิดปกติทางจิต
- น่าจะก่อให้เกิด**อันตรายร้ายแรง**
- ต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของตนเองหรือผู้อื่น

(2) มีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา

- **ขาดความสามารถ**ในการตัดสินใจให้ความยินยอมรับการบำบัดรักษา
- **ไม่เข้าใจ**ลักษณะความเจ็บป่วยของตนเองซึ่งจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา
- **ไม่ตระหนัก**ถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการที่ตนตัดสินใจรับหรือไม่รับการรักษาจากแพทย์

การบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

ขั้นตอนการนำส่ง

มาตรา 23 ผู้ใดพบบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์อันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นมีลักษณะตามมาตรา 22 ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยไม่ชักช้า

- มาตรา 24 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจได้รับแจ้งตามมาตรา 23 หรือพบบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์อันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นมีลักษณะตามมาตรา 22 ให้ดำเนินการนำตัวบุคคลนั้นไปยังสถานพยาบาลของรัฐ หรือสถานบำบัดรักษาซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักช้า เพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้นตามมาตรา 27 ทั้งนี้ โดยจะมีผู้รับดูแลบุคคลดังกล่าวไปด้วยหรือไม่ก็ได้
- การนำตัวบุคคลตามวรรคหนึ่งไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาโดยการผูกมัดร่างกายบุคคลดังกล่าวจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่เป็นความจำเป็นเพื่อป้องกัน
- การเกิดอันตรายต่อบุคคลนั้นเอง บุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่น

การบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

ขั้นตอนการนำส่ง

มาตรา 25 เมื่อผู้รับผิดชอบดูแลสถานที่คุมขังหรือสถานสงเคราะห์ หรือพนักงานคุมประพฤติ พบบุคคลที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ มีพฤติการณ์อันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นมีลักษณะตามมาตรา 22 ให้ดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังสถานพยาบาลของรัฐ หรือสถานบำบัดรักษาซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักช้า เพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้นตามมาตรา 27

มาตรา 26 ในกรณีฉุกเฉิน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้รับแจ้งตามมาตรา 23 หรือพบบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์อันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตซึ่งมีภาวะอันตรายและเป็นอันตรายที่ใกล้จะถึง ให้มีอำนาจนำตัวบุคคลนั้นหรือเข้าไปในสถานที่ใด ๆ เพื่อนำตัวบุคคลนั้นส่งสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักช้า เพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้นตามมาตรา 27

ถ้าบุคคลนั้นขัดขวางหรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจใช้วิธีการเท่าที่เหมาะสมและจำเป็นแก่พฤติการณ์ในการนำตัวบุคคลนั้นส่งสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาตามวรรคหนึ่ง

การบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

ขั้นตอนการนำส่ง

ผู้ใดพบผู้ป่วย/สงสัยป่วยจิตเวช
(ปชช./รจ./พม./คุมประพฤติ)

แจ้ง

พนักงานฝ่ายปกครอง/ตำรวจ/
พนักงานเจ้าหน้าที่

นำส่ง

รพ.ของรัฐ/สถานบำบัดรักษา

ถ้าป่วย(จิตเวช) ต้องเข้ารับการรักษาในสถานบำบัดตามขั้นตอน ไม่เกิน 90 วัน
ต่อเวลาได้ไม่เกินครั้งละ 90 วัน

ปัญหาที่พบบ่อยการเขียน ในการเขียนใบ ตจ.1(48 ชั่วโมง)

1 ไม่เขียน

2 ไม่ตรวจร่างกาย

3 ไม่ระบุภาวะอันตราย

4 ลืมเซ็นต์ เซ็นต์แค่ชื่อ

เดียว

แบบรายงานผลการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้น แบบ ตจ.๑

วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา

ชื่อผู้รับการตรวจ ชื่อ นามสกุล อายุ ปี

เลขที่รับไป (Hospital Number)

สถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษารับตัวไว้ตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้น

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. เวลา

ข้อมูลเกี่ยวกับญาติหรือผู้ดูแล (ถ้ามี)

ชื่อญาติหรือผู้ดูแล ชื่อ นามสกุล ความสัมพันธ์กับผู้รับการตรวจ

ชื่อญาติหรือผู้ดูแล

หมายเหตุโรคภัยไข้เจ็บของผู้ดูแล

แพทย์ที่มาขอข้อมูล (เช่น หมอสีม่วงจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ)

ปัญหาอันเป็นเหตุให้นำตัวมาพบแพทย์

ประวัติความเจ็บป่วย

การตรวจร่างกาย

การตรวจทางห้องปฏิบัติการ (ถ้ามี)

การตรวจสภาพจิต

สภาพร่างกาย การแต่งกายและพฤติกรรมภายนอก (general appearance)

อารมณ์และความรู้สึกที่แสดงออก (mood and affect)

ลักษณะของคำพูด (pattern of speech)

การรับรู้และประสาทสัมผัส (perception and hallucination)

ความคิดหลอนผิด (delusion)

ความคิดหวาดระแวงและพฤติกรรมที่เป็นอันตรายต่อผู้อื่น (paranoid)

ความสามารถในการควบคุมตนเอง (impulsive control)

ความสามารถในการรับรู้เวลา สถานที่ บุคคล (orientation)

ความคิด และพฤติกรรมพยายามฆ่าตัวตาย (attempted suicide)

อื่น ๆ

การวินิจฉัยโรคเบื้องต้น

ความเห็น

☐ มีภาวะอันตราย

☐ มีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา

☐ ส่งต่อสถานบำบัดรักษา (ระบุชื่อ)

☐ ไม่ต้องส่งต่อสถานบำบัดรักษา เนื่องจากไม่มีภาวะอันตรายและไม่มีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา

การบำบัดรักษาเบื้องต้น

ลงนาม: () แพทย์ผู้ตรวจ

ลงนาม: () พยาบาลผู้ตรวจ

สถานพยาบาลของรัฐ/สถานบำบัดรักษา : แพทย์ 1 คน พยาบาล 1 คน
ตรวจประเมินและวินิจฉัยเบื้องต้น โดยใช้ [ตจ.1](#) ภายใน 48 ชั่วโมง

สถานบำบัดรักษา

ต้องได้รับการประเมินและ
วินิจฉัยโดยละเอียด

คณะกรรมการสถานบำบัด ตรวจวินิจฉัยและประเมิน
โดยละเอียด ตาม [ตจ.2](#) ภายใน 30 วัน

ภาวะอันตราย
และไม่มีผู้ดูแล

ออกคำสั่งให้บำบัดรักษาแบบผู้ป่วยใน
- กำหนดวิธีการรักษาและระยะเวลา
(ไม่เกิน 90 วัน ขยายได้ครั้งละไม่เกิน
90 วัน) [ตจ.3](#)

ออกคำสั่งให้บำบัดรักษาแบบผู้ป่วยนอก
- แจ้งผู้ดูแลรับผู้ป่วยไปดูแล

การบำบัดรักษาไม่เป็นผล/ผิดเงื่อนไข

อุทธรณ์ ภายใน 30 วัน

อาการทุเลา

ชุมชน/สถานสงเคราะห์

รพ.ที่มีคณะกรรมการสถานบ้ำบ้ดรักษา ในเขตสุขภาพที่ 8

- โรงพยาบาลจิตเวชนครพนมราชนครินทร์
- โรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์
- โรงพยาบาลนครพนม
- โรงพยาบาลสกลนคร
- โรงพยาบาลอุดรธานี
- โรงพยาบาลหนองคาย
- โรงพยาบาลหนองบัวลำภู

ตจ.2

ตจ.3

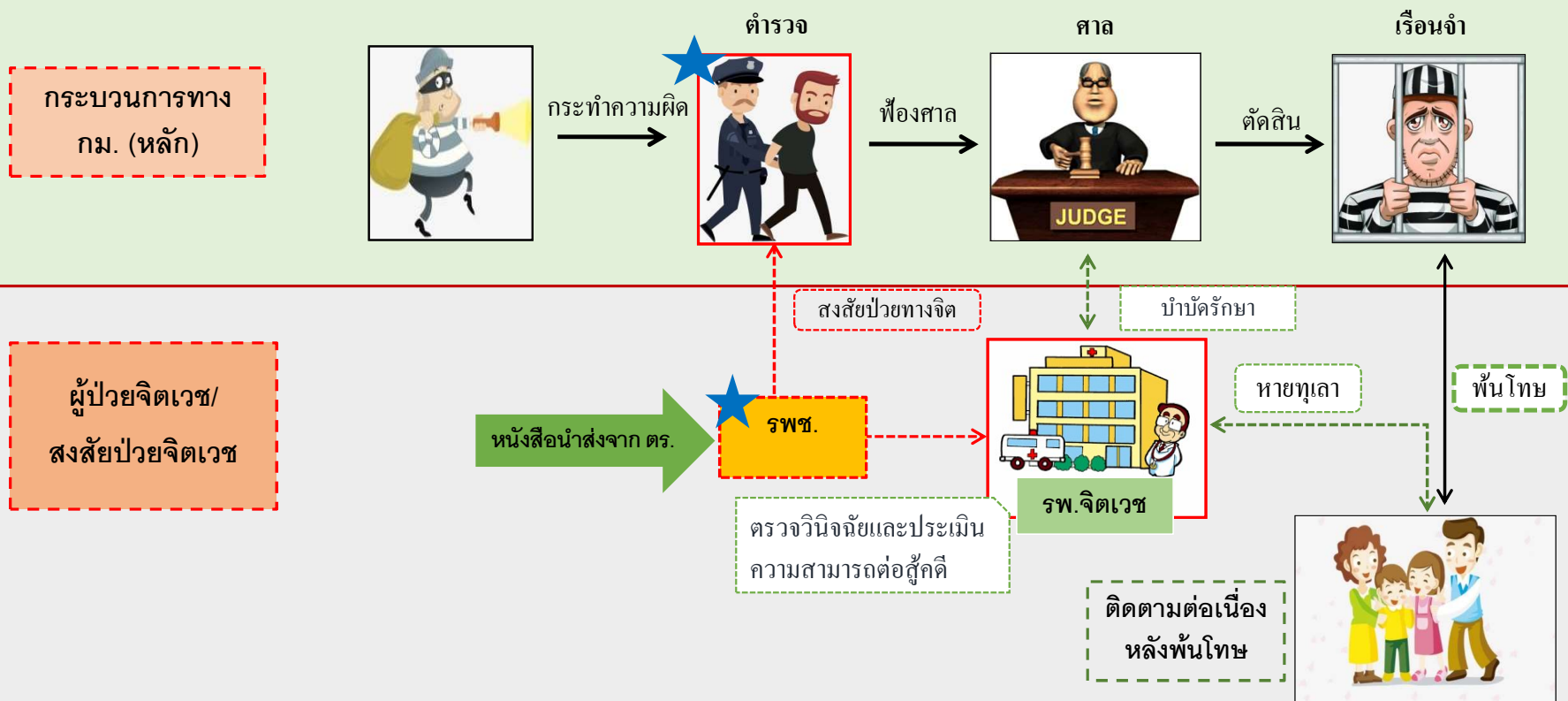
ผู้ป่วยคดี

หมายถึง

ผู้ป่วยที่เป็นโรคทางจิตเวชและอยู่ในระหว่างการสอบสวน
ไต่สวนมูลฟ้อง พิจารณาคดี หรือตัดสินคดีความแล้ว ได้แก่ ผู้ต้องหา
ผู้เสียหาย พยาน จำเลย ผู้ต้องขังหรือนักโทษ

เมื่อผู้ป่วยจิตเวชก่อคดี

กระบวนการบำบัดรักษาผู้ป่วยนิติจิตเวช

บำบัดรักษา/จิตบำบัด

ลงเตรียมชุมชนก่อน D/C
กรณีศาลส่งตาม ป.อ. ม.48

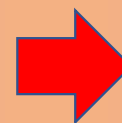

ประชุมทีมสหวิชาชีพ
เพื่อประเมินและวินิจฉัย
ตามคำสั่งศาล/ตำรวจ

การอุทธรณ์

คัดค้านคำสั่งคณะกรรมการสถานบ้ำบัด

ภายใน 30 วัน

- ผู้ป่วย หรือคู่สมรส ผู้บุพการี
ผู้สืบสันดาน ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์
- ผู้อนุบาล ผู้ซึ่งปกครองดูแลผู้ป่วย

ผู้อำนวยการสถานบ้ำบัดรักษา

พนักงานเจ้าหน้าที่

คุณสมบัติ

1. มีสัญชาติไทย
2. มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์
3. เป็นผู้มีความประพฤติดีไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่
4. สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีทางการแพทย์ พยาบาล สังคมสงเคราะห์ จิตวิทยา กิจกรรมบำบัด สาธารณสุข สาธารณสุขชุมชน กายภาพบำบัด เทคนิคการแพทย์ วิทยาศาสตร์การแพทย์ ส่งเสริมสุขภาพ จุกเหินทางการแพทย เวชกิจจุกเหิน พัฒนาชุมชน พัฒนาสังคม หรือกฎหมาย หรือผู้ได้รับประกาศนียบัตรทางการพยาบาลระดับต้น หรือสาธารณสุข (ข้าราชการ)
5. เป็นผู้ปฏิบัติงานในสถานพยาบาลของรัฐที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านสาธารณสุข อย่างน้อย 1 ปี

พนักงานเจ้าหน้าที่

อำนาจหน้าที่

- ✓ เข้าเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ
- ✓ ทั้งกลางวันและกลางคืน
- ✓ สอบถามข้อมูลสุขภาพ

ขณะปฏิบัติงาน

ขอให้พนักงานฝ่ายปกครอง/ตำรวจ
ช่วยเหลือ (ก็ได้)

ต้องแสดงบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่

บทกำหนดโทษ

- เปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของผู้ป่วย ที่แก่ผู้ป่วยน่าจะเกิดความเสียหาย
 - โฆษณา เผยแพร่ทางสื่อสารสนเทศใดๆ
- จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- แจ้งความเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ
มีเจตนากลั่นแกั่งให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด
- จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การดูแลผู้ป่วยสุขภาพจิตและจิตเวชในเรือนจำ/สถานพินิจ

วิทยาการการให้คำปรึกษาด้านคลินิกจิตสังคมในระบบศาล

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพจิต ผู้ต้องขังในเรือนจำ 4 เรือนจำ (นครพนม สกลนคร บึงกาฬ)

